

GONIECZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 2 zł. 25 gr. Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczo numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Czesłochowa, Najów. Marji P. 52. Tel. 245. Skrz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują odczytanie w wyjątkach dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZENI: Za wiersz milimetryowy prosty (składowo 50 gr. W tabelce i nastelano 40 gr., za tabelkę 30 gr. Drobiaz ogłoszenia w traktatach handlowych i politycznych z Anglią i jej koloniami. Gdyby okazało się, że z punktu widzenia gospodarczego i prawnego ostatnie pousunięcia min. Runcimana stanowią pogwałcenie tych traktatów, wówczas Japonia nie cofnie się przed żadnymi, jaknajdalej idącymi zarządzeniami odwetowymi.
Kam.

Wojna gospodarcza anglo-japońska

Decyzja rządu angielskiego, który zwrócił się do wszystkich kolonii i dominjów brytyjskich z żądaniem skontyngentowania importu japońskich towarów bawełnianych i sztuczno-jedwabnych, stanowią pierwszy etap wojny gospodarczej anglo-japońskiej. Kontyngenty mają być ustalone na podstawie danych przeciętnych w latach 1927-1931. W ten sposób wysokość kontyngentów towarów japońskich, które będą mogły być przywożone do kolonii i dominjów brytyjskich, będzie bardzo szczupła, gdyż w wymienionym okresie eksport japoński towarów bawełnianych do kolonii wynosił przeciętnie około 50 milionów jardów, podczas gdy w r. 1933 wyraził się cyfrą przeszło 170 milionów jardów. Analogicznie przedstawia się sytuacja dla tkanin sztuczno-jedwabnych. Jednocześnie z zarządzaniem kontyngentowania importu japońskiego rząd angielski postanowił wprowadzić cła na jedwab surowy i sztuczny, przywożony na rynek angielski. Cła te były dotychczas zawieszane w związku z rekwizjami gospodarczymi, jakie toczyły się pomiędzy Japonią i Anglią. Wreszcie minister handlu Runcimana przedłożył już w najbliższych dniach gabinetowi szereg zarządzeń zarówno z dziedziny celnej, jak i polityki gospodarczej, zmierzających do ochrony kolonii i dominjów przed nadmiernym importem innych towarów japońskich.

Posunięcia te poprzedzone zostały niezwykle dramatyczną rozmową min. Runcimana z posłem japońskim w Londynie. Runcimana zwrócił się kategorycznie z żądaniem przedstawienia wniosków w sprawie ograniczenia konkurencji japońskiej na rynkach światowych. Po 48 godzinach rząd brytyjski ponowił swe żądanie, oświadczając, że o ile w ciągu najbliższych dni Japonia nie przedstawi swych propozycji — zmuszony będzie do podjęcia samobrony przeciwko polityce japońskiej. Wszystkie zarządzenia weszły w życie z dniem 7 bm., w tym celu, aby umożliwić szybkie przywiezienie większych ilości towarów japońskich do kolonii brytyjskich przed realizacją tych posunięć.

Historyczny poniekąd moment rozpoczęcia otwartej walki gospodarczej anglo-japońskiej nabiera szczególnego znaczenia, gdy się zważy, że poraż pierwszy do akcji tej wciągnięte zostały wszystkie kolonie, dominja i protektoraty brytyjskie. O obrzymim zasięgu tych poczyniń świadczy m. in. inicjatywa rządu angielskiego w sprawie zwolnienia w najbliższym czasie wielkiej konferencji imperialnej, która zajęłaby się w pierwszym rzędzie zagadnieniem japońskim. Konferencja ta, która odbyć się ma jeszcze tego lata w Melbourne, ma obradować nad czynniem obrotu towarowego pomiędzy krajem macierzystym i koloniami oraz pomiędzy dominjami i krajami mandatowymi. Miałoby to być realizowane po wypowiedzeniu traktatów handlowych i politycznych, istniejących pomiędzy Japonią a poszczególnymi koloniami. Wyrazem tego zacieśnienia współpracy miałyby być również jednolita waluta imperialna. Zwiększenie obrotów pomiędzy Anglią a dominjami miałyby wyrównać straty, jakie handel brytyjski niewątpliwie poniesie wskutek ewentualnych zarządzeń odwetowych Japonii.

Rząd japoński posunięcia angielskie przyjął z zupełnym spokojem, jakkolwiek według opinii prasy japońskiej, decyzje te były zupełnie nieoczekiwane. Ze swej strony Japonia zamierza podjąć zarządzenia odwetowe i nie wysuwać żadnych wniosków kompromisowych wobec decyzji angielskich. W tym celu rząd japoński

na podstawie ustawy przyjętej przed paru zaledwie tygodniami wprowadzi specjalne cła na towary brytyjskie. Ministerstwo spraw zagranicznych zakomunikowało posłowi angielskiemu w Tokio, iż rzekome zamiary W. Brytanii w sprawie przyjaźnijskiego załatwienia sporu okazały się

Wielka mowa Barthou na plenum Izby Deputowanych

Paryz. Posiedzenie izby zgromadziło się, co zwykle się nazywa wyższymi sferami towarzysztwa francuskiego. Wszystkie łóża trybuny wypełnione były po brzegi. Ciała dyplomatyczne w komplecie, przedstawiciele armii i floty wojskowej, a na ławach ministerjalnych prawie cały gabinet z Doumerguem na czele.

Zapowiedziane interpelacje w sprawie polityki zagranicznej tudzież exposé Barthou wywołały powszechne zaciekawienie. Mowa Barthou nie wywarła jednak głębokiego wrażenia. Klasyczna w formie, wypowiedziana z pamięci, zawierała miejsca mocne, akcenty stanowczości zwłaszcza pod adresem Niemiec, lecz zbyt rozwickle analizowała znaczenie ostatnich not dyplomatycznych a w szczególności noty do Anglii dnia 17 kwietnia. Postawiła wreszcie na obuczku zagadnienia „sensacyjne”.

Przed wystąpieniem Barthou izba wysłuchała dwóch interpelantów: b. ministra Chappedelaina należącego do centralnej grupy lewicy radykalnej oraz posła Chassaigne, przedstawiciela niewielkiej grupy lewicowej zasiadającego między radykałami a socjalistami.

Barthou zaczyna swoje exposé od deza probaty słów posła Chappedelaina a Pol. sce, albowiem Polska jest sojuszniczką Francji.

„Jakie rezultaty wywoziłem z Warszawy? Zachowanie aljansu! Utrzymanie przymerza i konwencji wojennej z roku 1921 zawartego przez rząd, którego pre-

mierem był Briand”. Zresztą dyplomacja francuska nie była zupełnie obca w dziele przedłużenia paktu o nieagresji polsko-sowieckiego. Francja dażyła do najbardziej intymnego zbliżenia z Sowietami, których wejście do Ligi Narodów będzie decydującym momentem w historii pokoju europejskiego.

O Czechosłowacji Barthou mówi z entuzjazmem, a o Masaryku wyraża się, jako o demokracie i republikanie będącym honorem ludzkości. Cała izba oklaskuje; Minister analizuje następnie w ciągu długich godzin ostatnie swe noty dyplomatyczne; twierdzi, że jego polityka jest dalszym ciągiem polityki Paul-Boncoura, zapewnia, że osia francuskiej polityki zagranicznej pozostaje Liga Narodów oraz szczerze dążeń do porozumienia z Anglią i Włochami.

Co do Niemiec, Barthou żąda najsolidniejszej gwarancji, gdyż głośno obietnice Rzeszy uważa za zupełnie niewystarczające. Minister zapewnia, że będzie energicznie bronił praw francuskich w Zagłębiu Saary, a w końcu oświadczył, że działalność gabinetu Doumergue'a nie tylko nie osłabiła, lecz przeciwnie wzmocniła prestiż międzynarodowy Francji.

Barthou schodzi z trybuny przy oklaskach całej izby, lecz w kuluarach zdania są podzielone. Głosowanie nad wotum zaufania w sprawie francuskiej polityki zagranicznej odbędzie się dopiero po powrocie ministra z Genewy, czyli w przyszły piątek.

Barthou schodzi z trybuny przy oklaskach całej izby, lecz w kuluarach zdania są podzielone. Głosowanie nad wotum zaufania w sprawie francuskiej polityki zagranicznej odbędzie się dopiero po powrocie ministra z Genewy, czyli w przyszły piątek.

Dramatyczny dzień w Berlinie

W OSTATNIEJ CHWILI NIEMCY COFNELI SIĘ PRZED OGŁOSZENIEM MORATORJUM.

Londyn. — „Gazety angielskie donoszą o dramatycznych wydarzeniach w ciągu dnia wczorajszego w Berlinie w związku z toczącymi się od 4-ch tygodni rokowaniami w sprawie obsługi pożyczek długoterminowych.

Według tych sprawozdań korespondentów pism zagranicznych w Berlinie otrzymali zawiadomienie delegacji państw wieczyjskich, ażeby przybyli o godz. 7-ej

m. 30 wieczorem do hotelu „Esplanade” celem wysłuchania deklaracji.

Równocześnie prezydium Banku Rzeszy uprzedziło prasę niemiecką, ażeby o tym samym czasie stawiała się u prezydenta Schachta.

Nieoficjalnie doszło do wiadomości niektórych dziennikarzy, że szykuje się ostre zerwanie rokowań ze strony delegatów wieczyjskich, którzy odmówili

KATOL ZABIJA OWADY
JAPONSKI ROBOCTWO

Konferencja w sprawie robotników polskich we Francji

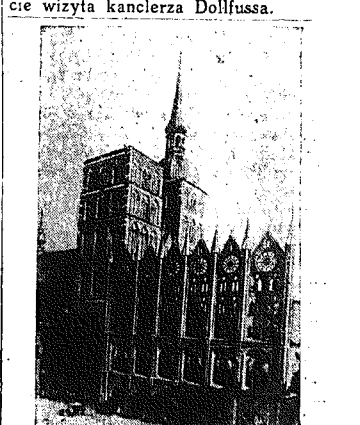
Paryz. — Ambasador Chłapowski odbył konferencję z ministrem pracy Marquetem. Tematem rozmowy były sprawy związane z wydalaniem robotników polskich z Francji. Ambasador Chłapowski uzyskał od ministra Marqueta zapewnienie, że po porozumieniu z premierem Doumergue'em zarządzona będzie zmiana dotychczasowej procedury repatriacji robotników polskich. Na przyszłość mają opuszczać Francję tylko ci robotnicy, którzy istotnie zdecydowali się na dobrowolny powrót do Polski. Inni zaś uzyskają wszelkie ułatwienia umożliwiające im pracę we Francji.

W razie napadu powietrznego na Paryz.

Paryz. — Sztab generalny francuski, twierdzi „Paris Midi”, dokładnie ustalił, po wielu doświadczeniach i pracach obliczeniowych, widoki powodzenia napadu powietrznego na Paryz. Przeprowadzono tak szczegółowe obliczenia, że wyliczono nawet ilość prawdopodobnych pożarów oraz wartość obrony powietrznej „ważniejszej” ewentualnych represji. Podobne obliczenia przeprowadzone w zakresie marynarki wojennej. Po tych szcze gółowych badaniach sztab generalny doszedł do wniosku, że należy zwrócić się do kraju z apelem o wielki wysiłek, zmierzający do zdobycia sprzętu wojennego i wzmocnienia efektów. Sztab generalny który nie patrzy na te sprawy z punktu widzenia politycznego, wypowie się zatem, aby uczyniono wysiłek w kierunku przedłużenia czasu trwania służby wojskowej ze względu na to, że zbliża się okres „pustych roczników poborowych” i ze względu na powiększenie się efektów i formacji paramilitarnych państw sąsiednich.

Dollfuss i Fey pojadą do Budapesztu

Budapeszt. — „8-Orai-Ujsag” donosi, że w najbliższych dniach przybędzie do Budapesztu na dwudniową wizytę min. Anstrji mjr. Fey w towarzystwie kilku wyższych urzędników ministerjalnych. Za 14 dni spodziewana jest w Budapeszcie wizyta kanclerza Dollfussa.

4700-letnie miasto Sztralzund. Piękne miasto Sztralzund, stolica reencji w Pomeranii-Pruskiej, położone nad cieśniną Strela, oddzielającą ład staly od wyspy Rugli, obchodził w tym roku uroczystości 700-lecie swego istnienia. Na zdjęciu — ratusz i kościół św. Mikołaja w Sztralzundzie. gotyckie budowle z XIV i XV stuleci.

p. Cecylja Neumanowa, którą okradzono w pociągu ze Lwowa do Warszawy. Po dłuższej obserwacji ustalono, że sprawcą kradzieży był Władysław Zabczyk, którego aresztowano na dworcu w Warszawie, w chwili, gdy wsiadał do pociągu poznańskiego. Usypiacza osadzono w więzieniu.

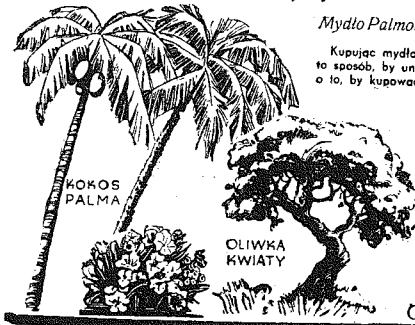
RZUCIŁ SIĘ POD POCIĄG WRAZ Z 5-LETNIM SYNEM.

Stanisławów. — Wydarzyło się tu straszne samobójstwo na torze kolejowym. Rzucił się pod koła pociągu towarowego konduktor kolejowy 34-letni Józef Segin wraz ze swym 5-letnim dzieckiem. Pociąg zmasakrował ciało konduktora, przecinając je na dwie połowy. Położył on śmierć na miejscu.

Dziecko, leżące między szynami, doznało tylko lekkiego potłuczenia głowy. Przynajmniej samobójstwa były nieporozumienia z żoną.

Czy jesteś już członkiem L. O. P. P.? Składka na L. O. P. P. — tylko 50 gr.

Olejki roślinne są podstawą mydła Palmolive!

Mydło Palmolive nie zawiera żadnych tłuszczów zwierzęcych

Kupując mydło, niech Pani zada kategorycznie mydła Palmolive. Jedynym sposobem, by uniknąć mydeł niepewnych gatunków. Ludzie, którzy dbają o to, by kupować dobrze, wyróżniają mydła Palmolive, wyrabiane wyłącznie z oleju oliwkowego i innych czystych olejków roślinnych a naturalnym zapachu. 20.000 znawców kosmetyki poleca tylko mydła Palmolive.

By zachować piękną i młodzieńczą cerę, należy przestrzegać następującego 2-minutowego zabiegu kosmetycznego: rano i wieczorem zmywać twarz i szyję obfitym pianą mydła Palmolive, wcierając ją dobrze w porę skóry, następnie spłukać dokładnie i łagodnie osuszyć. Dzieki temu za błęgowi cera Pani zachowa przez długie lata, piękność i świeżość młodoci.

WYWOZ POLSKI

Colgate-Palmolive Sp. z o. o.

PALMOLIVE-SHAMPOO PIELEGNUJE WŁOSY, JAK MYDŁO PALMOLIVE CERE

Tymczasowe wyniki wyborów do Rady Miejskiej w Częstochowie

Ub. niedziela upłynęła pod znakiem wyborów do Rady Miejskiej, które wycisnęły swe piętno na życie miasta. Już od godz. 10-ej rano przed wszystkimi lokalami głosowania 24-ch obwodowych komisji wyborczych potworzyły się długie szeregi oczekujących swej kolejki wyborców, t. zw. popularnie „ogonki”, szczególnie wielkie przed Magistratem, gdzie w wydziale technicznym mieścił się lokal do głosowania 2-go obwodu VI-go okręgu, przed domem nr. 14 w ul. Dąbrowskiego, mieszczącym 2-gi obwód V-go okręgu oraz przed domem Sejmiku Pow. w ul. Kilińskiego, gdzie znajdował się lokal do głosowania 3-go obwodu tegoż okręgu V-go. W tych „ogonkach” cierpliwi wyborcy od rana narażeni byli na kilkugodzinne wyczekiwania, „ogonki” zaś stałe powiększały się i wzrosły do niebywałych rozmiarów w godzinach popołudniowych. Okazało się odrazu, że wykrojono tu nazbyt wielkie obwody, liczące zgórą po 3.000 wyborców, gdy przy poprzednich wyborach obwody liczyły po 1.200 — 1.500 wyborców i czas głosowania wyznaczony był od godz. 8-ej rano do 9-ej wiecz., a nie od 9-ej rano do 7-ej wiecz., jak to miało miejsce obecnie.

Dzień był chłodny, popołudniu spadł nawet deszcz, podziwiać też trzeba było

wytrwałość zziębniętych i moknących mieszkańców, którzy trwali na posterunku, pragnąc wypełnić swój obowiązek obywatelski. Wyborcom należy się uznanie.

W innych obwodach, o wiele mniejszych, lokale głosowania do południa były niemal zupełnie swobodne, po południu również „obłężenia” nie widziało się tak masowego.

Zainteresowanie przez cały dzień było bardzo duże, bodaj najślisniejsze z dotychczasowych. Zewsząd spieszo na stronę lokali, wożono chorych autami i dorożkami. Po ulicach uwijały się roznosiciele kartek do głosowania różnych list. Zauważyć się też dała silna rywalizacja wzajemna wśród kandydatów jednej i tej samej listy. Oto rozdawano na ulicach kartki już odpowiednio „preparowane”, a więc z poskreślanymi nazwiskami innych kandydatów danej listy, a z wypisanem cztero- lub pięciokrotnie nazwiskiem jednego z kandydatów, który w ten sposób otrzymał wszystkie rozporządzone głosy wyborcy w danym okręgu, o ile oczywiście ów wyborca taką kartką głosował. Były też kartki drukowane specjalnie dla poszczególnych kandydatów, podobnie wymieniające kilkakrotnie jego nazwisko. Jest to nowość, wprowadzona w ordynacji wyborczej według nowej ustawy samorządowej, to też wyniki będą

tem ciekawsze z uwagi na to głosowanie nie na sztywne listy kandydatów danego ugrupowania, ale na nazwiska. Naogół jednak szerszy ogół wyborców niezbyt się jeszcze orientował w tych nowych, zmienionych przepisach, również w niezliczonych wypadkach nie orientowano się w podziale na obwody, wskutek czego nierzadko trwała błakania od lokalu do lokalu.

Głosowanie, pomimo sprawnego naogół funkcjonowania komisji, przedłużało się. Nadchodziła godzina 7-ma wiecz., a jeszcze w owych najbardziej obłożonych obwodach przed Magistratem, na ul. Dąbrowskiego i Kilińskiego, a także na Stradomiu stały obryzane ogonki. Przed Magistratem, gdzie 4000-ny blisko obwód skupiał mieszkańców długiego pasa miasta od ul. św. Barbary strony zachodniej aż do południowej strony Nowego Rynku wraz z południową stroną ul. Najświę. Marii Panny, całe szeregi wyborców stały po 2-3 godzin i więcej, urządzano zastępstwa na swoje miejsca, przynoszono też posiłek dla wyczekujących w ogonkach. O godz. 7-ej wiecz. stało tu jeszcze zgórą 1.000 osób, podobnie i w innych obwodach. Wreszcie o godz. 7-ej wiecz., oznaczającej czas zakończenia głosowania, całe owe wielkie ogonki prze-

prawiono na dziedziniec magistracki, przynajmniej zaś lokalach — na podwórza do mów i w ten sposób zgodnie z przepisami zamknięto dostęp dla późniejszych. Nad porządkiem czuwały liczne posterunki policyjne. Głosowanie zamknięte w obrębie podwórz wyborców trwało w niektórych lokalach obwodowych do godziny 10-ej i nawet do 11-ej i pół w nocy.

Dzień wyborów upłynął naogół spokojnie, gdziekolwiek tylko dochodziło do drobnych utarczek, m. in. rozegrało się starcie na placu magistrackim w południe pomiędzy rozdającymi kartki do głosowania. Również o godz. 4-ej po poł. jakiś prowokator dał z rewolweru kilka strzałów w Al. Kościuszki i został aresztowany.

Dominującym wrażeniem był bardzo duże zainteresowanie i wielka frekwencja głosujących.

Obliczenia głosów w obwodach i następnie w okręgach trwało całą noc przeciągano się do godzin południowych przedziałek wobec skomplikowanych rozliczeń przy głosowaniu na nazwiska. Pierwsze wyniki nadeszły do Gł. Komisji Wyborczej w Magistracie o godz. 4-ej r. z okręgu VIII z Rakowa. Przez całą noc i w ciągu przedpołudnia zwożono pod ochroną policji urny z kartkami wyborczymi.

Według prowizorycznych obliczeń wyniki wczorajszych wyborów są następujące:

- Okręg I (lokal okr. ul. Spadek 28)**
 Lista Nr. 1 bez mandatu.
 „ Nr. 10 Ogól.-żyd. komitetu 2 mandaty
 „ Nr. 11 Zjed. żyd. blok 2 „
 „ Obozu Narodowego unieważniona.
 Z okręgu I według ilości otrzymanych głosów do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 10 — Rosenberg Jakub i Goldberg Józef, z listy nr. 11 — Goldstein Samuel i Szpiro Feliks.
- Okręg II (lokal okr. Zawodzie, ul. Narutowicza)**
 Lista Nr. 1 — 2 mandaty
 „ Oboz. Nar. — 1 „
 „ P. P. S. — 1 „
 Z okręgu II do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Rumianek Stanisław i Porado Jan, z listy Obozu Narodowego — Plebanek Tadeusz, z listy P. P. S. — Bernas Leon.
- Okręg III (lokal okr. Narutowicza 16)**
 Lista Nr. 1 — bez mandatu
 „ Obozu Nar. — 2 „
 „ Ch. D. — 1 „
 „ P. P. S. — 1 „
 Z okręgu III do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy Obozu Narod. — Deska Piotr i Głński Edmund, z listy Chr. D. — Pluta Jan, z listy P. P. S. — Dederko Franciszek.
- Okręg IV (lokal okr. ul. Kościuszki 10)**
 Lista Nr. 1 — 1 mandat
 „ P. P. S. — 1 „
 „ Nr. 11 żyd. bloku — 1 „
 „ Nr. 10 ogóln.-żyd. kom. — 1 „
 „ Obozu Nar. — unieważniona.
 Z okręgu IV do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Kobylecki Wacław, z listy P. P. S. — Gronkiewicz Jan, z listy nr. 11 żyd. bloku — Orliński Abram, z listy nr. 10 żyd. komitetu — Bram Arnold.

- Okręg V (lokal okr. w Sejmiku ul. Kilińskiego)**
 Lista Nr. 1 — 2 mandaty
 „ Obozu Nar. — 3 „
 Z okręgu V do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Płodowski Wacław i Kurkowski Antoni, z listy Obozu Nar. — Zarzecki Eugenjusz, Miecznikowa Lucyna i Piątkowski Jan Leopold.
- Okręg VI (lokal okr. w Magistracie)**
 Lista Nr. 1 — 1 mandat
 „ Obozu Narod. 4 „
 Z okręgu VI do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Krygier Jan, z listy Obozu Nar. — Styński Józef, Rutkowski Bolesław, Glice Zenon i Nagłowski Władysław.
- Okręg VII (lokal okr. ul. Katedralna 2)**
 Lista Nr. 1 — 1 mandat
 „ Oboz. Nar. — 1 „
 „ P. P. S. — 1 „
 „ Zyd. bloku — 1 „
 Z okręgu VII do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Mikulski Wilhelm, z listy Obozu Nar. — Kulej Stanisław, z listy P. P. S. — Kubisiewicz Marian, z listy żyd. bloku — Weksler Joachim.
- Okręg VIII (Raków)**
 Lista Nr. 1 Polski Blok Gosp. — 1 mandat
 Lista P. P. S. — 2 mandaty
 Z okręgu VIII do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Magnuski Józef, z listy P. P. S. — Kaźmierczak Józef i Janota Henryk.
- Okręg IX. (lokal okr. Narutowicza 185)**
 Lista Nr. 1 — 1 mandat
 „ Obozu Narod. 2 „
 „ P. P. S. — 2 „
 Z okręgu IX do Rady Miejskiej wchodzi pp.: z listy nr. 1 — Sokala Leon, z listy Obozu Nar. — Stachnicki Władysław i Blachnicki Roman, z listy P. P. S. — Dąbrowski Alojzy i Szmidła Ferdynand.

